

NY VERDEN

HISTORIENS OG PROFETIENS GULDALDER

Jehova Gud og Amerikas Regering

Af Clayton J. Woodworth, Redaktør af *The Golden Age*.

Det var et stort Øjeblik, et Øjeblik fuldt af Spænding og en Situation uden Sidestykke i Historien, da Dommer Rutherford traadte hen til Mikrofonen om Formiddagen den 26. Juni 1932 for at besvare Spørgsmaalet: *Kan Amerikas Regering bestaa?*

Ethvert Menneske, der er kommet til Skelsaar og -alder, er ganske paa det rene med, at Amerikas Regering, som den var i vore Forfædres Tid, er „en saga blott“. Ingen vil vove den Paastand, at den Regering, der opererer i Washington, er „en Folkets Regering, ved Folket og for Folket“.

Man kan ikke sige, at der er Frihed i et Land, hvor otte Millioner Mennesker er uden Beskæftigelse og følgelig uden Eksistensmidler. I et Land, der fra Naturens Haand er udstyret som et Paradis, og hvor der findes mere end nok af alt, mere end nok Kul, mere end nok Bomuld, mere end nok Fødevarer, har Højfinansens ved sin Mangel paa Forstand paa faa Aar gjort det af med Friheden og sænket Millioner af Mennesker ned i Slaveri.

Anger kender Højfinansens Mænd ikke til, og det gør intet Indtryk paa dem, at de ved, de har gjort sig skyldige i de største Taabeligheder, der nogen Sinde er begaaet af ledende og ansvarlige Mænd inden for nogen Statsform. Højfinansens forlanger endnu, at den rent formelle Kontrol, der for Tiden øves med den, skal ophøre og hele Magten lægges i deres Hænder, og det uden Hensyn til Løven, Fornuften og Følgerne.

Tidsskriftet *The Vanity Fair* indeholder i Juni-nummeret 1932 en ledende Artikel med Overskriften „En Diktator søges“. Det er et Blad, der er udbredt blandt de rige og særlig appellerer til denne Samfundsklasse. Artiklen slutter med de Ord:

Her i Landet er Kongressen faldet fuldstændig igennem. Det folkevalgte Regeringssystem er brudt sammen over for Særinteressernes højroastede Krav. Det amerikanske Folk kan ikke give noget Mandat før November, og Situationen er kritisk. Vi maa øjeblikkelig gøre Ende paa al Partipolitik og skabe en Kriseorganisation, ad lovlig eller ulovlig Vej, hvis vi skal redde Nationens Finanser og Kredit fra en magtesløs Kongres, der fuldstændig er i Hænderne paa Levebrødspolitikere.

Denne Gruppe af Mænd, Højfinansens, der har taget Regeringen saavel som Nationens Rigdomme fra Folket og nu aabenlyst taler om at indføre Diktatur for at skaffe sig uindskrænket Herredømme, bliver afsløret af Dommer Rutherford i det føromtalte Foredrag, som af hans Venner regnes for det djærveste og mest kraftfulde, han endnu har holdt. Foredraget gengives andetsteds i dette Nummer.

Da Dommer Rutherford holdt dette Foredrag, befandt Regeringsmyndighederne i Washington sig i en ret penibel Situation. De er klare over, at en Sammensværgelse for at skabe Diktatur er under Opsejling, og de føler sig ikke saa lidt skyldbevidste i den Anledning, samtidig var de og er de stadig stærkt truet af de 45,000 Krigsveteraner, der har samlet sig i Byen i den Hensigt at blive der, indtil de har faaet deres vedtagne Krigspension. Og saa er der endda endnu flere paa Vej mod Washington. De forlanger 2,400,000,000 Dollars, og det straks.

Da Dommeren traadte frem foran Mikrofonen, var der uden Tvivl mange i Washington og andre Steder, som haabede paa, at han vilde opfordre til Revolution, saa de kunde falde over ham og over disse Krigsveteraner med alle de Magtmidler, der haves i Beredskab ved en saadan Lejlighed. Hvor

maa de være blevet forbavset, da de hørte, at det var lige det modsatte, han tilraadede! Det eneste, Dommer Rutherford opfordrede til, er at lytte til Jehova Guds Ord.

Men det, Dommer Rutherford havde at sige de styrende i Washington, er af langt større Betydning for dem, end om han havde provokeret en Revolution. I de senere Aar har der jo været baade Revolutioner og Modrevolutioner i saa mange Lande. Det spiller ikke nogen større Rolle. Men naar den almægtige Guds Dom gaar imod et eller andet menneskeligt System, betyder det dette Systems endelige og fuldstændige Udryddelse.

Op det var det Budskab, Dommer Rutherford bragte. Det var saa at sige den nye Regerings Trontale, den gamle Regerings Afskedigelse og Proklamationen af den nye. Det fandt Sted under Omstændigheder, som var Jordens nye Konge værdige. Fyrretyve udvalgte Radiostationer fra Maine til Teksas førte Budskabet ud til Millioner.

Hovedstudiet blev indrettet midt i Gesandtskabsstudiet i Washington, et passende Sted for det Arbejde, der skulde udføres. Der blev vist særlig Opmærksomhed over for de Forenede Staters Præsident, Medlemmerne af hans Kabinet og Staternes Senatorer og Repræsentanter. Naar disse høje Herrer alligevel snart skal have deres Afsked, er det mindste man kan gøre at være lidt høflig imod dem. Selv en Bøddel behøver ikke at være uhøflig.

Til at begynde med herskede der lidt Forvirring blandt de høje Herrer i Washington, hvad der jo var ret naturligt under de foreliggende Omstændigheder. En af dem forlangte uden videre, at Forberedelserne til Transmissionen skulde standses straks, og at Selskabets Repræsentant skulde aflægge ham et Besøg. Da man spurgte ham om, hvem der krævede dette, svarede han: „Regeringen“, og først da han blev spurgt: „Hvilken Regering“, begyndte det at gaa op for ham, at der kunde være Tale om en anden Regering end de Forenede Staters. Han fik nu at vide, at der ogsaa er noget, der hedder Jehovas Regering, og at han naar som helst kan træffe dens Repræsentanter, men at vi holder paa vor Ret og følger de Instruktioner, vi har modtaget fra Jehova Gud.

I ethvert Forretningsforetagende er det Tilfældet, at naar Bestyrelsen beslutter at afsætte den gamle Direktion og indsætte en ny, er den gamle meget uvillig til at gaa af, men det bliver den dog nødsaget til. Hvad den har udført eller ikke har udført er da et overstaaet Stadium. Ingen giver Agt paa dens Protest og Forsikringer om, hvad den „vil gøre, hvis den faar Lov til at blive sid-

dende“. Saaledes er det ogsaa med Regeringen i Washington og alle andre Regeringer paa Jorden. De maa gaa af, deres Tid er omme, deres Skæbne beseglet.

De energiske Krav om Diktatur, der paa Trods af al Lov og Ret fremsættes af Owen D. Young, Formand for General Electric Company's Bestyrelse, saavel som af Redaktionen af *The Vanity Fair*, vil ikke gavne noget. Det vil dog ikke blive nødvendigt at sætte de Mænd, der saaledes aabenlyst opfordrer til Lovbrud, bag Laas og Slaa. Jehova Gud har en bedre Fremgangsmaade, og den vil lykkes.

Enhver, som har blot et nogenlunde Kendskab til Bibelen, vil vide, at den Tid maa komme, da Guds Rige, „den Sten, der blev løsrevet fra Bjerget, men ikke med Menneskehænder“, skal faa Magt paa Jorden, medens de hidtilværende Regeringer endnu fungerer. Bibelen siger at dette Rige, som aldrig skal tilintetgøres, skal sønderknuse og ødelægge alle disse Riger, men selv skal det bestaa evindeligt. (Daniel 2: 44, 45) Tiden er inde, da dette skal ske.

Det er ingen Skam at leve paa den Tid, da Guds Rige kommer til Magten. Det er tværtimod en stor Forret og Velsignelse for dem, der er villige til at underlægge sig Jordens nye Konge. Men hvad enten Menneskene vil underkaste sig frivilligt eller ikke, maa de underkaste sig. Hvis de gør det frivilligt, faar de Lov til at leve; gør de det modvilligt, skal de dø; og Jehova Gud har udtalt sin Kendelse, ikke i det skjulte, men aabenlyst for alle.

Den 26. Juni 1932 brugte han Dommer Rutherford til at forkynde denne sin retfærdige Dom over Regeringen i Washington; men ikke over den alene. Storbritanniens Regering maa gaa af; den skal ikke bestandig faa Lov til at holde 50,000 politiske Fanger indespærret i Indiens utøjsfyldte Fængsler; heller ikke skal den vedblivende bestride Ægyptens Befolkning eller dem, Balfour gav sit Æresord.

Der skal ogsaa gøres Ende paa Frankrigs Herredømme. Det skal ikke for bestandig opretholde sin Djævlø paa Guineakysten eller terrorisere Verden med sin kæmpemæssige Luftflaade og sine vilde Krigere fra Afrika. Italiens Regering maa gaa. Mussolini skal ikke for evigt haane dem, der elsker Friheden, eller sende de faa i hans Rige, som tør bruge deres Forstand, til de lipariske Øer, hvor de maa leve under Forhold, der er værre end Døden. Sortskjorterne er „Kristenhedens“ Døningehoved og Døningeben.

Polens Skæbne bliver den samme. Det skal ikke

fremdeles faa Lov at gaa i Polen, som det gaar nu, hvor Myndighederne kan overfalde de hjælpeløse i Fængslerne, prygle dem sorte og blaa og tvinge dem til at spise af deres Natpote. Tysklands Skæbne er beseglet. Gud vil kræve Landet til Regnskab for den Behandling, det har givet hans Vidner inden for dets Grænser. Og Landet er stadig militaristisk i Sind og Skind.

Regeringen i Ungarn maa gaa. Her har man behandlet Fangerne næsten lige saa slemt som i Polen. Rusland skal samme Vej. Hele dette Land er eet uhyre Fængsel, og hvis man forsøger at slippe ud af dette Fængsel, maa man bøde med Livet. Og hvem vilde mon ønske at redde Japans Regering eller nogen anden af de Regeringer, der har opfyldt Jorden med Jammer og Gru?

I Betragtning af det, der er sket og sker i Geneve, kan hverken Gud eller Mennesker have nogen Interesse i de Institutioner, der støtter sig til

Slagskibe, Tykke-Bertha'er, Maskingeværer, Flammekastere, Giftgas, Kanonpræster og Diplomater. Af hele vort Hjerter maa vi alle ønske, at det snart er ude med dem, og at den bedre Verdensorden bliver indført, som Jesus lærte os at bede om: Komme dit Rige, ske din Vilje, som i Himmelen saaledes ogsaa paa Jorden.

Det var om dette Rige, der ikke er en skøn Drøm, men en Virkelighed, Dommer Rutherford saa frimodigt talte som Jehova Guds Talerør, og talte saa djærvt, frygtløst og forstaaelsesfuldt den 26. Juni 1932. Hans Tale var en Opfordring til hele Verden om at slutte sig til dette Rige. Enhver kan komme ind i dette Rige eller gaa sin Undergang i Møde, og han maa selv afgøre, hvilken af Delene han vil vælge. „Skarer paa Skarer i Afgørelsens Dal.“ Hver enkelt maa selv afgøre Sagen. Ingen kan bestemme for en anden.

Verden paa Kryds og tværs

En transeuropæisk Vej

Der er Planer oppe om at anlægge en Vej fra London til Istanbul. Den Vej vil blive 3117 Kilometer lang og vil overalt faa en Bredde af 9 Meter. Otte Landes Regeringer deltager i Forhandlingerne om Anlæggelsen af denne internationale Landevej, og naar den bliver aabnet vil det betyde, at en Bilist kun behøver at være forsynet med eet Dokument og betale eet Depositum for at færdes fra den ene Ende af denne Vej til den anden. Ligeledes føres der Forhandlinger om at indføre Døgtjeneste i de otte Lande, Vejen fører igennem.

Polens Militærudgifter

Polens staaende Hær tæller ikke mindre end 265.980 Mand, og hertil kommer yderligere 32.000 Grænsevagtposter og en væbnet Politistyrke paa 31.675 Mand. Polens Krigsminister har saaledes, bortset fra en meget betydelig Reserve, straks naar som helst en effektiv Kampstyrke rede paa mere end 330.000 Mand. I dette Finansaar beslaglægger Krigsministeriet ca. 50 pCt. af hele Landets Indkomst.

Ti Aars Fredskonferencer

Ti Aars Fredskonferencer har skaffet os 300 Voldgiftstraktater og faaet 61 Nationer til at gaa ind paa ikke at benytte sig af Krig til Fremme af deres Politik. I Praksis er Resultatet imidlertid det, at Verden nu bruger ca. 50.000.000 Kroner om Dagen til sit Krigsberedskab. Englands Andel alene heri beløber sig til 3600 Kroner i Minuttet.

Amerikas brutale Opvaagnen

London *Daily News Chronicles* Korrespondent i New York skriver med Rette:

Amerikanerne er paa en brutal Maade blevet vækket fra deres Drøm om at være sig selv nok som Folk betragtet. Mr. Hoover, der er blevet Nationens Syndebuk, fordi han var den, der først nægtede, at der fandtes nogen Depression, og derpaa hævdede, at nu var det allerede forbi med den, staar nu Ansigt til Ansigt med Virkeligheden. Han mindes endnu at staa som Modstander af ethvert Forsøg paa Organisation og permanent Hjælp fra Statens Side, thi han frygter, at dersom Amerika indfører Arbejdsløshedsunderstøttelse, vil det gaa Amerika, som det er gaaet England. Spørgsmaalet er imidlertid, om det ikke vil komme til at gaa Amerika værre end England, uden Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Embedsmænd maa gerne bestikkes i Amerika

For nylig afskedigede Guvernør Roosevelt Mr. Thomas M. Farley fra Stillingen som Amtmand i New York Amt. Han var anklaget for at have tilvendt sig Rentepenge, der ikke tilhørte ham. Det viste sig virkelig at forholde sig saa, at Farley havde puttet de Penge i sin egen Lomme, som han havde faaet ind i Renter fra Fonds, der stod under hans Administration, men Retten er nu kommet til det Resultat, at „der ikke forelaa forbryderisk Hensigt“.

Det ser aabenbart ud til, at Pengene paa en eller anden Maade rent tilfældigt er kommet ned i hans Lomme.

Kan Amerikas Regering bestaa?

Foredrag af Dommer Rutherford, rundkastet fra New York den 26. Juni 1932 og retransmitteret fra en lang Række Stationer over hele Amerika.

Dommer Rutherford har igen holdt et af sine opsigtsvækkende Radioforedrag, denne Gang i den By, der er Regeringssædet i de Forenede Stater, nemlig Washington. Foredraget blev hørt over hele Amerika — ogsaa af Regeringens, Kongressens og Senatets Medlemmer — og af de 45.000 Krigsveteraner, der havde slaæet Lejr i Washington.

Djærvt og frygtløst afslører Dommeren de forskellige Afdelinger af Satans Organisation og slaar fast, at der er kun eet Middel mod den Krise, der har ramt den lidende Menneskehed saa haardt, kun een Maade, paa hvilken Slægten kan befries fra Voldsregimentet, og det er ved, at Jehova knuser hele Satans Organisation i det store Harmagedonslag.

Vi gengiver Foredraget her, da vi er overbeviste om, at alle Ny Verdens Læsere vil finde det at være af største Interesse.

I over hundrede Aar har Amerikas Regering været blandt de bedste paa Jorden. Som Følge af sine Naturrigdomme er Amerika nu det rigeste Land under Solen. De Forenede Stater og Storbritannien danner de to Grundpiller i den syvende Verdensmagt, der i Bibelens Profetier skildres som en Dobbeltregering. Begge disse Nationer kalder sig kristne, og de udgør den væsentligste Del af det Rige, der kalder sig „Kristenheden“, men som i Virkeligheden har Satan til sin usynlige Hersker og Gud.

Den amerikanske Nations Grundlæggere ønskede at opnaa større Frihed, end de havde. For at slippe fri fra deres tidligere uretfærdige og grusomme Herskere og fra deres Voldsregimente flygtede de bort fra Europa og grundlagde den nordamerikanske Republik. I lang Tid har Mennesker omtalt denne Nation med Stolthed. I Nationens unge Dage var mange af dens Statsmænd virkelige Patrioter, der elskede deres Medmennesker og bravt og ærligt kæmpede for et retfærdigt Styre. I Dag er sand Patriotisme ukendt blandt Nationens ledende Mænd. Folket kan ikke gøre sig det mindste Haab om, at de Mænd, de vælger til at beklæde de ledende Stillinger, vil vedtage retfærdige Love og administrere Regeringens Anliggender, saa det tjener Almenhedens Vel.

De tre synlige Faktorer, som behersker Nationen, er den kommercielle, den politiske og den religiøse Gruppe, og af disse er den kommercielle, Pengemagten, den stærkeste. Blandt Amerikas første Statsmænd var der nogle faa gudfrygtige Mænd, der forudsaa, at en mægtig, selvisk Magtfaktor vilde opstaa, og de forudsagde ligeledes, at en Dag vilde de pengegridske gøre Ende paa Folkets Frihed. Ingen gav Agt paa denne Advarsel, og den kommercielle Magtfaktor, der ogsaa kaldes Højfinansens, er stadig rykket frem, snigende som en Tiger, mod sit Maal. Som en kæmpemæssig

Blæksprutte har den slynget sine uhyggelige Fangarme om praktisk talt alle Nationens synlige Rigdomme. Samtidig har den plyndret og afklædt de Mennesker, der har opdyrket Landet og i deres Ansigts Sved frembragt Nationens Rigdomme. Nu raaber Folket efter Brød, og det i et Land, der har Overflod paa alt. Mange Amerikanere stiller i disse Dage med Graad i Stemmen det Spørgsmaal: „Kan den amerikanske Nation bestaa ret længe under saadanne uretfærdige Forhold?“

Højfinansens tager intet Hensyn til Almenhedens Rettigheder. Borgerkrigen i 1863 blev udpønsket og ført i den Hensigt at fremkalde saadanne Forhold, at Højfinansens kunde omslutte Nationen med sit Kvælertag. Man paastod vel nok, at Borgerkrigen blev udkæmpet for at afskaffe Negerslaveriet, men det egentlige Formaal var at sætte en Flok selviske Mennesker i Stand til at beherske alle Nationens Finans- og Forretningsinteresser. I 1917 kastede Højfinansens af ultraselviske Grunde let-sindigt og unødvendigt det amerikanske Folk ud i Verdenskrigen med det Resultat, at nogle faa Menneskers Magt og Rigdom blev fantastisk forøget, medens Millioner blev gjort til Slaver og Fattiglemmer.

I Dag ejer Højfinansens praktisk talt alt, hvad der er i Landet. Ved visse Manipulationer med Nationens Finanser er det kommet saa vidt, at Højfinansens praktisk talt nu ejer alle Ejendomme og Jorder, medens Hundredtusinder af ærlige Jordbrugere maa gaa fra Gaard og Grund. De faa ultrarige bestemmer Prisen paa Landbrugsprodukterne, saaledes at Farmerne plyndres og Landarbejderne maa sulte, og det i det rigeste Land i Verden.

Højfinansens Mænd ejer de Skibe, der pløjer Havene, og dem, der svæver i Luften. De raader over Jernbanerne og de øvrige Trafikmidler. Højfinansens har sikret sig alle Præferenceaktier i de

store Fragtkorporationer, medens nogle af Folket ejer de mindre værdifulde Aktier og Prioriteter. Da Jernbanerne for nylig blev presset for Penge til Betaling af Renterne paa deres Præferenceaktier, fik Højfinansens Regeringen til at overføre hundrede Millioner Dollars til Bankerne, under Paaskud af at Bankerne skulde hjælpes til at løsgøre deres indefrosne Kapital for at ophjælpe Erhvervslivet, men i Stedet for at benytte Pengene paa den Maade lagde Højfinansens øjeblikkelig Beslag paa hele Beløbet og brugte det til at betale Renterne paa de Aktier, den selv sad inde med.

Højfinansens, som i Virkeligheden bestaar af faa Mænd, raader over Telegraf- og Telefonlinierne, Radioen, Lys- og Kraftanlæggene og de Miner, der frembringer Brændselsstof samt Byggematerialer, som hele Folket bliver tvunget til at benytte. Den ejer Bankerne og største Delen af de Penge, der ligger i dem. Den er i Besiddelse af Hovedparten af det Guld, der med Rette tilhører Regeringen. Industrien og de store merkantile Foretagender beherskes af de samme selviske Interesser.

Højfinansens har Nationens mest durkdrevne Jurister i sit Sold, og disse affatter altid Kontrakterne til deres Klienters Fordel og skærer en bred Rem af Folkets Ryg. Alle Afdelinger af Regeringen er gennemsyret og behersket af Højfinansens. Den behersker de to store politiske Partier i Amerika og indsætter de Mænd i Embederne, som bedst kan tjene dens Interesser. Højfinansens har Magten over Hæren og Flaaden, Kanoner og Ammunition og over hele Politistaben.

Næsten alle Amerikas Forretningskorporationer er i Lommen paa Højfinansens. Disse mægtige Korporationers Funktionærer har saa at sige en Ring i Næsen og tør ikke kalde sig frie og uafhængige. De maa enten adlyde de mægtige, selviske Pengefyrster eller miste deres Arbejde. De har Brug for deres Løn for at skaffe Føden og Klæderne til sig selv og deres Familie. De er derfor overladt til Højfinansens Naade og Barmhjerthighed og er i Virkeligheden Slaver.

Højfinansens ejer og behersker, direkte eller indirekte, næsten alle Amerikas Aviser og Tidsskrifter, der maa gøre Propaganda for Højfinansens og dens medforbundne inden for Politik og Religion. De samme selviske Interesser har ogsaa Magten over hele Gejstligheden, der gør en Forretning af Guds Ord og holder Folket i Uvidenhed og Trældom under de styrende. Det er saaledes let at se, at Regeringsmagten er samlet i nogle faa Menneskers Hænder.

I tidligere Tider har Statsmænd advaret Fol-

ket mod den Fare, der følger med at centralisere Magten i de faas Hænder. Skønt Folket har hørt Advarselen og nogle ogsaa har set Faren nærme sig, har de været hjælpeløse og ude af Stand til at hindre det, der er sket. Nu er Befolkningen bundet paa Hænder og Fødder. De røveriske Magtfaktorer, som beherskede Nationen i 1917, skabte dette Slogan: „Krigen vil sikre Demokratiet i Verden“, og fik saa sin Propagandapresse og de hykleriske Præster til at udbasunere dette Slagord over hele Landet. Nu fjorten Aar efter er Demokratiet saa godt som fuldstændig forsvundet fra Jordens Overflade. De faa Mænd, der behersker hele Landets Handel, arbejder for Tiden i fuld Enighed paa at faa Amerika under en Diktators Ledelse, hvilket vil betyde en fuldstændig Tilside-sættelse af Konstitutionen og Lovene, idet alt, hvad en saadan Diktator finder paa, straks skal gennemføres. Pressen er blevet instrueret om paa Forhaand at præparere Befolkningen, før Diktaturet bliver til Virkelighed. Man vil i den senere Tid have lagt Mærke til, at Hovedstadspressen har indeholdt forsigtigt affattede Udtalelser om, at det vil være godt at have en Diktator til at styre Amerika. Fra et af de velkendte Tidsskrifter, dateret 25. Juni 1932, anfører jeg følgende:

Hvad kunde der udrettes af en Diktator med militær Myndighed? Han vil først gøre sig enhver mulig Anstren-gelse for at forøge Forretningsmændenes Tillid til Landets Fremtid, for at faa Forretningsfolk til at indse, at Regeringen har til Hensigt at beskytte dem paa enhver mulig Maade.

Dette er et kynisk Synspunkt, der udelukkende er anlagt ud fra de faas Interesser, men strider imod de manges fælles Vel. Højfinansens holder betalte Korridor-Politikere i Washington, og disse Herrer har et Oplysningsbureau til Gavn for deres Arbejdsgivere. Hver Uge sender dette Oplysningsbureau et Brev til Bestyrelsen for Højfinansens Forretningskorporationer. Fra et af disse Breve, dateret 14. Maj i Fjor, citerer jeg følgende:

Det begynder at blive indlysende, at der maa træde noget andet i Stedet for en Koalitionsregering til at tage sig af Situationen efter Kongressens Opløsning. ... Der er forskellige Planer oppe, men en af dem kredser om den Tanke at samle en Gruppe paa tolv eller flere Mænd i Washington eller et andet Sted, hvor de hurtigt kan kaldes sammen. ... Diktaturet, der anbefales mere og mere fra Uge til Uge, vilde derved undgaas, men man vilde opnaa nogle af Diktaturets Fordele. ... Vi har Grund til at tro, at Planen vil blive til Virkelighed, og vi tilraader Dem paa Forhaand at betragte den som et godt Tegn.

Denne Oplysning var kun for Korporationernes Ledere og ikke beregnet paa Offentliggørelse.

Disse hemmelige Korrespondancer afslører paa Forhaand, hvad Kongressen vil gøre, hvilke Lovforslag, der vil blive vedtaget, og hvilke der vil blive forkastet. Naar man studerer Pressen, kan man se, at disse Forudsigelser slaar til. Dette er et af Beviserne paa, at de Mænd, der beklæder Stillinger i Regeringen, kun repræsenterer Højfinanssen og ikke den brede Befolkning. Disse Kendsgerninger og mange andre beviser, at de styrende er i høj Grad forvirrede og grebet af Frygt.

Jeg tager ikke Parti i Politik. Jeg gør blot opmærksom paa Kendsgerningerne, som jeg om et Øjeblik skal belyse ud fra Jehova Guds Profetier om selve denne Tid. Disse Profetier viser, hvad Aarsagen er til den nuværende Trængsel, og hvori det eneste Redningsmiddel bestaar.

De ved godt, at Frygt har grebet næsten alle Mennesker, Regeringens Embedsmænd, Bankfolk, Arbejdsgivere og Arbejdere, Forretningsfolk og Farmere, Politikere og Præster saavel som Folkets brede Lag. Hvorfor raader der en saadan Frygt og Forvirring blandt de styrende og en saa frygtelig Nød i Befolkningen? Jehova Guds Ord siger i Lukas, Kapitel en og tyve, at denne Krisetid skulde komme over Verden, og at naar den kom, vilde „Folkene ængstes i Fortvivelse, ... medens Menneskene forsmægter af Frygt og Forventning om de Ting, som kommer over Jorderige; thi Himmels Kræfter skal rystes.“ „Himmelens Kræfter“ er den usynlige Del af Satans Organisation, hvis Medlemmer ved, at den store Krise er kommet. Hvad er Grunden til denne Frygt og Forvirring, som Pressen kalder „svigtende Tillid“? Jehova Guds Ord besvarer dette Spørgsmaal tydeligt nok. Hvorfor saa ikke lade Folket faa Svaret at vide? Fordi denne onde Verdens usynlige Hersker Satan ønsker at holde Folket i Uvidenhed om Jehova og holde Menneskene borte fra ham. Derfor sætter han Jehovas Vidner i Fængsel.

Højfinansens Mænd og deres Hjælpere er forkastelige i Guds Øjne, fordi de hindrer Jehovas Vidner i at forkynde Folket Sandheden. Men Præsterne er meget mere forkastelige og har et langt større Ansvar, fordi disse Herrer med Kjole og Krave har foregivet at forkynde Guds Ord, medens de i Virkeligheden har vildledt Folket. De har ikke alene selv undladt at forkynde Bibelens Lære, men de har modarbejdet dem, der har gjort det. Hvorfor er da denne frygtelige Nødstilstand og den voldsomme Frygt og Forvirring kommet over hele Verden nu, ogsaa over det skønne Land Amerika? Jehovas Ord svarer i Aabenbaringens tolvte Kapitel: „Ve Jorden og Havet! thi Djævelen

er nedsteget til eder og har stor Vrede, fordi han ved, at han kun har liden Tid.“ Satans Verden endte i 1914, og denne Begivenhed blev markeret ved Verdenskrigens Begyndelse. Som Jehovas Ord forudsagde, blev Satan der kastet ud af Himmelen, og fra da af er der kun en kort Tid tilbage til, at hele hans Organisation skal tilintetgøres fuldstændigt, og Jehovas Retfærdsregering oprettes. Ingen Sandhed kan have større Betydning for Menneskene netop nu.

I mange Aarhundreder har Satan været hele Verdens usynlige Hersker. Han har forblindet nogle Mennesker over for Sandheden og benyttet sig af dem paa en lumsk og snedig Maade for at faa andre Mennesker til at adlyde hans Befalinger. Satan er Skaberen af det grusomme kommercielle og højfinansielle Voldssystem, der regerer hele Verden. Han har benyttet sig af de kommercielle, politiske og religiøse Faktorer for at faa hele Menneskeheden i sin Vold og haane Jehova Guds hellige Navn. Derfor er der skrevet i Bibelen (1 Johannes 5: 19), at hele Verden nu er i den ondes Magt. Der siges ogsaa (2 Korinthier 4: 4), at Satan er denne Verdens Gud eller usynlige Hersker, den, der gør Menneskene blinde for Sandheden. Han benytter mange forskellige Redskaber og Midler for at naa sin Hensigt. Satan ved, at den Tid nærmer sig, da han skal udkæmpe sin sidste Kamp, og han prøver nu i sin Desperation paa at skræmme alle Skabninger over i sin Lejr til Kamp imod Jehova og hans Rige. Men snart vil Jehova Gud ødelægge Djævelen og hele hans vældige Organisation.

Tiden er kommet, da Jehova vil rense sit hellige Navn og give det den rette Plads i Menneskenes Tanker og Sind. Satan og hans store kommercielle Organisation, hjulpet og støttet af den politiske Magt i Forening med de falske og hykleriske Religionsledere, har bespottet Jehova Guds Navn ved at beskyldte Gud for at være Aarsagen til Menneskenes Lidelser. Satans Organisation undertrykker Folket, medens Præster og Prædikanter fortæller, at den amerikanske Nation og andre Nationer hersker ifølge guddommelig Bemyndigelse, at de er kristne Nationer og udøver deres Magt i Overensstemmelse med Guds Vilje. Af denne og andre Aarsager er Gejstligheden i Virkeligheden Djævelens og hans Organisations Repræsentanter, skønt de paastaar, at de tjener Gud.

For at give Folket Lejlighed til at høre Sandheden og selv tage Stilling til Sagen opfordrede jeg for nylig hele Amerikas Gejstlighed til at udvælge dens dygtigste Mand til at diskutere dette

Spørgsmaal i Radioen. Naar disse Herrer blev stillet over for den Anklage, at de forhaaner Gud og tjener Satan selv, burde de enten komme aabenlyst frem og bevise, at Anklagen er falsk, eller ogsaa holde op med at kalde sig Guds Ords Forkyndere. Jehova forudsagde, hvad Resultatet af denne Opfordring vilde blive, og hvilken Stilling Præsteskabet vilde indtage. Han lod nemlig Profeten Jeremias skrive i Kapitel 51, Vers 30: „Babylons [Satans Organisations] vældige er hørt op at stride, de sidder stille i Borgene, deres Kraft er forsvundet.“ Dette bør Folk lægge Mærke til.

Alle Tidens største Krise er nu over Verden, og ogsaa over Amerikas Regering. Satans jordiske Riges Magt er nu samlet i Hænderne paa nogle faa Mennesker. Men selv disse faa Herskere er i stor Nød og Forvirring, idet de ser, at den vældige Krise er over dem; derfor udpønser de mange forskellige Planer. Men ingen af disse Planer kan hjælpe Nationen ud af den nuværende Krise. Herskerne er blevet underrettet og har faaet at vide i Tide, at Guds Rige er kommet. De har nægtet at lytte til Advarselen. De tilsidesætter Guds Ord og fremturer i deres egne elendige Planer; de vil prøve den ene Plan efter den anden, men alle deres Planer vil slaa fejl. Jeg vil hævde, at inden Aarets Udgang vil Amerika blive styret af en Diktator, assisteret af en Flok Raadgivere, der bliver udnævnt og dirigeret af Højfinansens ledende Mænd. Det vil blive et militært Voldsregimente, som Folket vil blive tvunget til at underkaste sig.

I 1917 blev Millioner af unge Mænd drevet ud til Fronterne efter Højfinansens Tilskyndelse. Over hundrede Tusinde af disse maatte væde Frankrigs Jord med deres Hjerteblood. Dette Myrderi var en grum Overtrædelse af Jehovas evige Pagt. De Tusinder andre, der vendte tilbage til Amerika, fandt, at de var uden Beskæftigelse og uden Eksistensmidler. Nu fjorten Aar efter marcherer Tusinder af disse Veteraner mod Washington og kræver, at Regeringen skal føde dem og deres sultende Børn. De beder om Brød, men faar Stene; de anmoder om Kød, men faar en Skorpion. Mange Mennesker spørger nu: „Hvor længe kan Amerikas Regering holde Stand under saadanne Forhold?“

Vil en Revolution gavne Folket og hjælpe Landet ud af Vanskelighederne? Jeg svarer afgjort: Nej. Der findes ikke i hele Amerika en eneste Mand, som heldigt kunde gennemføre en Revolution. Det vilde være sindssvagt at prøve. Satan har draget Omsorg for, at hele Landets Magt er koncentreret hos Højfinansens og dens allierede. Dens Medhjælpere saavel som Hær og Flaade vil ad-

lyde dens Befalinger, og Folket er magtesløst. En Revolution vilde blive en sørgelig Fiasko og ikke medføre noget godt. Tænkende Mennesker, der tror paa Rettens og Sandhedens Sejr, bør ikke være med til at fremkalde nogen Revolution, men bør afholde sig fra al Vold. Ingen, som tror paa og tjener Jehova Gud, vil være med til Voldshandlinger. Kampen er Jehovas. — 2 Krøniker 20: 15; 2 Korinthier 10: 4.

Det undertrykte Folk formaar ikke at befri sig selv, og deres Nødskrig lyder stadig. Lederne iblandt Folket foreslaar forskellige Planer, som skulde kunne hjælpe, f. Eks. Kommunisme, Revolution og andre Voldshandlinger. Menneskene er drevet fra Hus og Hjem, berøvet deres Arbejde og Fortjeneste; deres Børn maa sulte, og de er blevet desperate. Jehova Gud taler nu til dem ved sin Profet og opfordrer dem til at staa stille og se, hvad han vil gøre. (2 Krøniker 20: 15) Han siger i Zefanias 3: 8: „Bi paa mig, siger Herren, paa den Dag, jeg rejser mig for at gøre Bytte! Thi min Dom er, at jeg samler Hedningefolk, sanker Riger sammen, udøser min Harme over dem, al min brændende Vrede; thi ved min Nidkærheds Ild skal hele Jordan blive fortæret.“ Jehova er Kampens Gud, og da Tiden nu er kommet, da hans Navn skal renses og ophøjes, vil han selv kæmpe i Slaget ved Harmagedon for sit eget Navns Skyld. Dette Slag vil medføre, at alle Voldsmagter bliver fuldstændig knust og Folket befriet. Der er ingen Grund til at se sig om efter nogen anden Vej ud af Uføret; thi der er ingen anden Vej. De, der elsker Gud, ønsker heller ikke at finde nogen anden Udvej; de ved, at det, Jehova gør, er ret, og at det sker for Retfærdighedens Skyld.

Ud fra Jehovas Ord kan jeg give et ganske nøjagtigt Svar paa Spørgsmaalet: „Kan Amerikas Regering bestaa?“ Og dette Svar bliver et afgjort Nej. De frygtelige Lidelser og den Nød og Forvirring, som nu raader i dette rige Land, burde for ethvert forstandigt Menneske være Grund nok til at overveje Aarsagerne til Krisen og Hjælpe midlet derimod. Alt dette gives der nøjagtig Besked om i Bibelen. De, der undslipper og føres sikkert gennem den forfærdelige Omstyrtelses og Ødelæggelses Tid, som nu kommer, bliver dem, der giver Agt paa Guds Ord og stiller sig paa Jehovas Side. Saaledes har Herren sagt i Zefanias 2: 2, 3.

Jehovas Vidner er Deres Venner, fordi de giver Dem Besked om, hvordan De kan opnaa fuldstændig Beskyttelse og Frihed. Vi kunde vente, at Satan og hans Tjenere vil gøre alt, hvad der staar

i deres Magt for at hindre, at De faar denne Underretning; og det er netop, hvad de gør. For Deres egen Skyld, for at De maa lære at kende Vejen til Liv, Fred og Lykke, opfordrer jeg Dem indtrængende nu i denne alvorlige Krisetid til at studere Guds Ord. Ethvert Forsøg, som Mennesker og jordiske Organisationer gør for at skaffe Lindring, maa nødvendigvis slaa fejl, og den store Trængsel maa komme over Verden, fordi Gud har bestemt, at det skal ske. Naar Satans ugudelige, grusomme Voldsorganisation ikke længere eksisterer, og naar De oplever en retfærdig Verdensregering under Kristus, Fredsfyrsten, med de Velsignelser, der skal udstrømme fra den, vil De glemme den Nød, De nu maa lide. De vil glæde Dem og prise ham, som er alle gode Gavers Giver.

Amerikas Regering er blevet vejet paa Vægt-skaalen og fundet for let. Den kan ikke bestaa. Sammen med alle andre Nationer skal den snart gaa til Grunde for evigt. Den vil gaa til Grunde til Trods for alt, hvad Højfinansens og dens forskellige medsammensvorne, Politikere, Præsterne, Militærmagten og Djævelen og alle hans Hærskarer vil gøre for at holde sammen paa dens Voldsregimente. Det maa og skal falde, fordi Jehova Guds Rige er kommet. Skynd Dem at søge Ly i Jehovas Rige.

Under Jehovas Riges retfærdige Styre skal De høste Frugterne af Deres Arbejde. Deres Hustru og Børn vil ikke komme til at lide nogen Mangel, og De skal bo paa Jorden i Sundhed, Fred og Lykke for evigt. (Mika 4: 2-4) Jeg opfordrer Dem derfor til at være rolig, at afholde Dem fra alle Overgreb og Voldshandlinger, at stole paa Jehova Gud og vente paa den Frelse, Fred og endeløse Lykke, som hans Rige vil bringe de mange Millioner, der nu lider, men stoler paa ham. Guds Rige er det eneste Haab for Dem. Deres største og bedste Ven er JEHOVA GUD.

Saligt hensovet i Troen paa sin Adolf

I Tyskland er det (ligesom i Danmark) meget almindeligt at udsmykke Dagbladenes Dødsannoncer med Udtryk som „døde i Troen paa sin Frelser“, „i Haab om Gensyn paa den anden Side Graven“, „i Troen paa Guds Almagt“, „styrket af Kirkens Sakramente“ o. lign. Det har imidlertid været forbeholdt Nationalsocialisterne at gøre Begyndelsen med en Meddelelse af den Art, hvorpaa nedenstaaende er et afskrækkende Eksempel.

I en Dødsannonce i „Hakenkreuzbanner“ for den 11. Maj meddeltes det, at „Hr. Heinrich Scheibel hensov stille i Neulussheim den 9. Maj 1932 Kl. 23.00 i Troen paa Adolf Hitlers, vor Anførers og Leders, Sejr“.

De blinde som Havedyrkere

Blindeinstituttet i London har for nylig udgivet en lille Brochure, der vidner om den rørende Kærlighed, hvormed blinde Mænd og Kvinder omfatter deres Haver.

Alle Afsnit i denne lille Bog er skrevet af blinde, og man forbavses over den Sikkerhed, med hvilken de behersker de forskellige Emner. Man faar en Fornemmelse af, at deres Iagttagelsessevne endogsaa langt overgaar de Blomsterkenderes, der kan tage Øjnene til Hjælp. Da der saaledes engang opstod Uenighed om, hvorledes en bestemt Blomst skulde klassificeres, og en Botaniker, hvis Øjne ikke fejlede noget, havde taget Fejl i denne Henseende, var det en blind Mand, der løste Problemet, idet han ved at stikke sin Tunge ind i Blomsterkronen kunde konstatere den lille Forskel, der viste sig at være afgørende.

Lyd spiller en vigtig Rolle for den blinde ved hans Arbejde i Haven. Naar man vander, kan man for Eksempel bestemme et Træs Plads ved først at rette Vandslangen opefter og lytte til Straalens Trommen mod Bladene. Sænker man derpaa Straalen og giver sig til at søge efter Stammen, er det ikke vanskeligt at opfatte det kraftige Plask, der lyder, naar man faar Ram paa den, og man kan derpaa rette Straalen mod Foden af Træet, hvor den kan gøre sin Nytte.

Følelsen er ogsaa en værdifuld Hjælp for den blinde Havedyrker. Han kan føle, hvad der er Ukrudt. Valmuen er let kendelig paa sine dinglende Knopper og Vejbredden paa sine grove Blade, der sidder samlet om Stænglen som en Roset, tæt nede ved Jorden. Derimod er det ikke saa let at kende Løvetand, Smørblomst, Gaaseurt, Brandbæger, Fuglegræs og Syre, men hver enkelt har dog sine særlige Kendetegn, som den blinde Haveelsker er fortrolig med. Tidsler skal nok selv gøre sig bemærket, og det samme er Tilfældet med Brændenælder.

Det gør en godt at se, at de blinde i en saa udstrakt Grad formaar at nyde Arbejdet i Haven, og at Tabet af Synet for en Del opvejes ved, at Følelse og Hørelse er udviklet saa meget desto